

Publicerad 2011-04-03 15:30 av © Birgitta Wäppling

Översta raden skriven med inspiration av Melonas ingress ("Molekyler och koordinater plockade ur en massa"), till sin dikt:

<https://www.poeter.se/Las+Text?textId=1264948>

Älskade, i vilken riktning springer tiden med oss?

Molekyler samsas där, tätt intill varann

Imorgon ska värmen få dem att vibrera

Hon är väl 30, han 35,

jojorörelsen då de möts

är som en sinusformig skapelse kring origo

Men det är när båda lämnar realaxeln

och tillåter sig att pendla imaginärt

som tiden stannar

som om den kunde det

men upplevelsen är det som räknas

och när de förenas backar tiden

eller är det en illusion?

© Birgitta Wäppling, 28 februari 2011

Är symbiosen i ett förhållande att likna vid samtidig symmetri hos laddningskonjugering och paritet? Idén är att om man spegelvänder ett system och samtidigt byter ut plus- och minusladdningar med varandra, så kommer systemet att fungera precis likadant som tidigare...

Om en sådan liknelse vore möjlig, skulle då ett förhållande - efter att symbios enligt ovanstående idé har uppnåtts - vara varaktigt tills jämvikten förändrats?

Produkten mellan två symmetrier (laddningskonjugering och paritet) fungerar nog på partiklar, men kan förmodligen inte överföras till symmetri mellan individer. Även om tanken vore lite kul...

;)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten